

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt. Felévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirdetés-
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyiltér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara“ és a „Kanizsai járási községi és körjegyzők egyletének“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezeztől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A pálinka.

A mi hazai viszonyaink a népre nézve nagyon kedvezőtlenek voltak mindaddig, míg a bortermelés kedvezőtlen fordulatot nem vett.

A jó bortermő évek Magyarországon sohasem jártak, — mint ahogy talán más országokban tapasztalni lehetett, — a nép erkölcsi hanyatlásával vagy éppen súlyosodásával. Sőt azok a jó bortermő évek a mellett, hogy anyagi jólét tekintetben sokat lendítettek népünkön, — még egészségi tekintetben is nagyon előnyösek voltak, amennyiben népünket megóvták a pálinka élvezetétől.

A bor élvezetében, ha népünk néha átlépte is néha napján a szigorú mértékletesség határait, olyan túlkapásokba sohasem csapott át, hogy annak idegromboló hatása is lehetett volna. Aki a néppel, foglalkozásánál fogva, gyakorta érintkezett, tapasztalhatta, hogy jelentékenyebb mennyiségben a bort csak erős munka közben szokta fogyasztani; de ilyenkor azután a bor szinte életfőtételévé vált; mert a magyar nép erős, gyors és kitartó munkás, tehát mindenki természetesen dolognak találhatta, ha munka közben a bort erősítő szerül használta. És a bornak munka közben való élvezete nem is ártott a népnek, sőt sokkal előnyösebb volt neki olyankor a borivás, mintha szomjuságát szakadatlanul vízzel oltotta volna.

A magyar munkást szerették is mindenütt, sokkal inkább, mint a pálinkaivó oláh vagy tót munkásokat, akik többnyire lassú, lomha, gyorsan hanyatló dolgozóknak voltak ismeretesek mindig és ismeretesek még ma is. Ezek éppen a munka közben való pálinkaivás miatt sem erőben, sem kitartásban, sem gyorsaságban nem bírtak versenyezni a magyar munkásokkal.

Az oly vidékeken, hol más nemzetiségű lakók vannak, a nagyobb munkák végzésére mindig szívesen szerződtek magyar földműves-munkásokat még messze vidékről is, mert tudták, hogy nagyon hasznavehetőek, szapora munkások és

józan, mértékletes emberek, akik munka közben megisszák ugyan a bort, de munkaképtelenné sohasem lesznek, mint a pálinkaélvezők; mert csak annyit isznak, amennyi szomjuságuk eloltására szükséges; ezzel pedig csak kitartóbbakká lesznek.

Igy ismertük a mi munkásnépünket magunk is; így ismerte mindenki, aki vele munka közben érintkezett.

Ámde eljöttek a mi szőlőinkre is az egyiptomi sanyarú csapások: a phylloxera, meg a peronospora. Bortermésünk évről évre csökkent, a bor ára rendkívül módon felszökött s ma már körülbelül elérte azt a magasságot, ami a szegény emberrel szemben egyforma a borivási tilalommal.

A phylloxera és peronospora pusztítás által is eléggé megdrágított bor árát azután az általánosan behozott fogyasztási adó még inkább felszoktatta úgy, hogy ma már a legkisebb faluban is majdnem olyan méreg-drágán kell fizetni a bort, mint az előtt valami bécsi vagy párizsi hotelben.

Ez a mi szegény népünk életviszonyaira hatástalanul semmi esetre sem maradhatott.

A borfogyasztás lehetőségére nézve minden irányban kedvezőtlené válott viszonyok bizonyára aggodással töltötték el azokat lelkét, kik népünk életviszonyait elég behatóan ismerik. A nép körében élők részéről innen, onnan lehetett hallani az alapos aggodalmat, hogy mivel fogja népünk pótolhatni a különösen munka közben megszokott bort, mint a szeszes-italok legártatlanabbját, mely eddig sem fizikumát meg nem támadta, sem erkölcséből ki nem vetkőztette.

Mindenki attól féltette népünket leginkább, hogy a bor roppant drágasága mellett majd az oláh és szláv munkások módjára rákap a pálinkaivásra; mert hogy erős munkája közben a már megszokott szeszt nem nélkülözheti, az előrelátható volt. És a szeszes italok mostani ára mellett majdnem biztosra volt vehető, hogy a gyorsan beálló hatás szempontjából legolcsóbbnak ígérkező pálinka-ivásra adja magát a nép

Úgy is lett.

Maguk a kocsmárosok megdöbbenéssel mondják, hogy a nép köréből már igen sokan nem bort, hanem pálinkát isznak, mert az — habár szintén méregdrága — néhány kupicával éppen úgy megteszi a hatást, mintha nagyobb mennyiségű bort innának.

Ez a tapasztalat csakugyan megdöbbentő és ellenhatásra szólítja mind azokat a tényezőket, kik a nép életére, sorsára betolyással lehetnek.

A pálinkaivás, ha csakugyan teljesen elhanyagolódik munkásnépünk körében, nemcsak egészségét, erejét, egész fizikumát fogja teljesen tönkretenni, hanem minden tekintetben demoralizálni fogja.

Ezt tehát meg kell akadályozni minden áron, minden módon. Hatni kell népükre még idejében. Be kell vele láttatni szószerűről, iskolai katedréről, közvetlen érintkezés, oktatás útján, ponyvairódművekkel, hogy milyen vést-hozó dolog lenne az egész magyar nemzetre, az édes magyar hazára, ha köztünk is meghonosodnék a pálinka élvezése.

A mi munkásnépünkben van okos, nyílt gondolkodás; hatni mindig lehet észére is, szívére is. Csak azok vegyék igazán komolyan a dolgot, kik a népre e tekintetben közvetlenül és (ami a fő!) jó példával is hathatnak.

A narkotikus szerekhez szokott gyomrú munkásemberrel értessék meg, láttassák be, hogy az emésztési képesség fokozására, élénkítésére s ennél fogva az egész emberi fizikum ruganyosságának előmozdítására a pálinkánál sokkal alkalmasabb a fekete kávé. A német, francia munkás erősebb munka közben fekete kávéval iszik s ez teljesen pótolja nála a szeszt.

Mért ne lehetne ezt népünkön is meghonosítani, mikor a legdrágább kávé sem kerülne neki annyi pénzébe, mint az agyrendszert és szerveket időnap előtt tönkretévő pálinka?!

Vagy ám gondolkodjanak egyéb módokról ahhoz értő, hivatott szakemberek! Csak a pálinka

A „Zalamegye“ tárcája.

A pártások kongresszusa.

Vasadi Borbála kisasszonyt az a véletlen szerencse érte, hogy születése helyén elégett a templom, elhamvad a matrikula és így a leányvirágzás legvégső határáig megmaradhatott huszévesnek, azután számos esztendőön át huszonégy esztendősenek.

Legutóbb bevallott életkora — harminc év.

Mint hajadon, valószínűleg ezzel a numerussal szálolt volna sirba az emberi kor legvégső határánál is, még pedig minden különös szenzáció nélkül, ha ott fenn a magasb hatalmak másként nem végezik el.

Ne vágjunk azonban az események elé!

Vasadi Borbála kisasszonyt, aki a hartai előkelő kisasszonyokéknak óránkint harminc krajcárjával mérte a klavirozás tudományát, két dolog boszantotta mód nélkül.

Először az, hogy mért keresztelték őt Borbálának, mikor Valeria, Eugenia, Kornelia vagy Lucretia is lehetett volna, másodsor pedig a magyar nemzetnek az a vastag udvariatlansága, hogy a pártában maradt leányokat mindvégig kisasszonyoknak titulálja.

Mennyivel udvariasabbak a diszkrét franciák, akik az élemedettebb hajadont már madamnak szólítják.

Elégedetlen lelkében ezzel a kettős keserőséggel elhatározta, hogy pártában fog maradni. Boszut esküdt a férfinem ellen, amelynek soraiból nem akart magasabban szárnyaló lélek, aki érte a művészetnek szférájába emelkedve, leédesgette volna a hartai templom oltára elé.

Hát azután érdemes az ilyen röögőköz tapadt fajzat a nők rokonszenvére?! Van ezeknek a léháknak fogalmuk arról, hogy milyen kápitális rejlik egy Bethoven és Mozart szellemével ölelkező nőnek a tiz körében?! Aztán akadhat még önértékes nőteremtés, aki meghódol ezek előtt?!

A farsang volt előtte az esztendőnek legutolsó sabb szaka.

Mikor tisztelendő Adamovics Péter, a hartai pap, elvégezte a predikációt, föltette fényes pápaszemét és kijelentette, hogy az anyaszentegyház menyekzöt hirdet — akkor Borbála kisasszony gyilkos pillantást vetett a predikáló szék felé és dühös haraggal rontott ki a templomból.

Hirdesd csak, hirdesd; de én hallani sem akarom. Végre aztán nagy, epochális gondolat villant meg agyában.

Ha akadtak a mindennapiság taposott talajából kiemelkedett szellemek, akik kimondták, hogy vadállatok módjára nem fognak húst enni, hanem csak növényt és megalakították a vegetariánusok szövetségét: mért ne akadhatnának az idealizmus régióiban röpködő hajadon nők között is akárhányan, akik megérdemelt indignációval fordulva el a férfinemről, elhatározzák, hogy halálukig pártában maradnak.

És Vasadi Borbála kisasszony kitűzte a lobogót a „pártások szövetsége“ számára.

Hartán két hetilap jelent meg.

A Hartai Közlöny szerkesztője jámbor családapa volt, hat derék hajadon leánynyal, kik közül kettő már főköttő alá való volt. Mikor a szabadsajtónak és nemzet szaporodásának ez a derék eleven martirja megkapta Vasadi Borbála kisasszonyt felhívását, melyben a hartai kisasszonyokat kongresszusra hívta egybe a „pártások szövetsége“ megalakítása tárgyában: rendkívül elkomolyodott, jóságos, szelíd arcára leereszkedett az „aggódó közvélemény“ felhője.

A felhívást közzétette ugyan; mert ő, mint kipróbált házaseMBER, nagyon is respektálta azt a kapitalist, ami Borbála kisasszony tiz körében rejlett; de egyuttal vezércikkelyt irt lapjába „A magyar nemzet szaporodásában tapasztalható hanyatlásról.“

A Hartai Híradó szerkesztőségében már egészen más hangulattal fogadták Borbála kisasszony proklamációját.

A szerkesztő fiatal nőtlén ember volt, akinek ennél fogva telett belső dolgozó társakra is. Mindnyájan kitiűnően mulattak a felhíváson és mivel éppen egy orvos is

volt köztük, ennek kegyeibe ajánlották a jámbor kisasszonyt.

A felhívást közzétették azzal a goromba kommentárral, hogy miután a szövetségbe keresztlevél nélkül is be lehet lépni, a szövetségsszervező kisasszonynak kortársai bizonyára sietni fognak tagokul jelentkezni saját maguk és a házasulandók érdekében.

Irgalmatlan kánikulai meleg nap volt, mikor Vasadi Borbála kisasszony kongresszusi komolysággal ült besötétített szobájában, várva a férfinemre haragos pártásokat. Olyan volt az a besötétített szoba, mint valami rémes földalatti kazaméta, ahol a fölavatandó apácákat koporsóba szokták fektetni és idegeket tépő z-olozsmával elbucuszatni az élettől.

Vasadi Borbála kisasszony tetőtől talpig feketében, volt, annak külső jelül, hogy ő már túlvan a sóhajok hidján és a hidon túl hagyta a reményeket.

Kezében valami írást forgatott. Ajkai érthetetlen igéket morzsolta, mialatt az írást néha-néha egészen szeme közelébe emelte.

A megnyitó beszédet próbálta magában.

Végre letette az iratot. Ajkai sem mozogtak.

Egy karosszékre ült és összefont karokkal, ráncolt homlokkal várta a rokonsziveket.

Nagy sokára csendes kopogtatás hallatszott.

Belépett egy tisztos matróna alak, a hartai Wohl-fingerék guvernantja, akinek már bizony hiába égett volna el a matrimoniumja; a vak is leolvasta volna róla a hatvan esztendőt.

Vasadi Borbála föllállt és méltóságos némasággal fogadta. Derengő mosolyával, mikor az érkezőnek kezét uyuított, körülbelül azt mondta:

— Öre határozottan számítottam.

Leültek és hallgattak azzal a minden természeti törvényt meghazudtoló némasággal, amire még a pártában elvirágzott nők is csak kiváló nagy és fontos pillanatokban képesek.

Körülbelül negyedóráig tartott ez a nagy és az emberiség történetében bizonyára a legkínosabb hallgatás.

élvezet elharapódzását akadályozzák meg minden módon; mert ha népiünk a már megkezdett úton tovább halad, — ahhoz a pusztításhoz képest, amit a pálinka végez majd a magyar nemzet egyetemében: a filloxera pusztítás még az isten-áldások közé lesz tekinthető.

Zalamegye „írásban és képen.”

Az „Osztrák Magyar monarchia írásban és képen” című, néhai Rudolf trónörökös által még 1885. évben kezdeményezett s általa éltében nagy szeretettel gondozott hon- és népművelési mű IV. kötetének 7., 8. és 9. ik füzetébe Zalamegyét ismerteti. A megye 1/25- részét Bellosics Billint hajai képezdeli segédtanár, a többi részét Eötvös Károly orsz. képviselő írta le. Mind a két leírás nagyon egyoldalt és „ok” bennük a téves adat.

Eötvös Perlakot magyar helynévnek tekinti. Nem az. Perlak a horvát *pri log* (erdőnél) szóból eredt s ebből lett magyaros kiejtéssel Perlak.

Eötvös szerint a „Stájerrel szomszédos nyugoti határokön 5-6 ezer németajku lakos lakik.” A Stájerrel szomszédos határokön Muraközben horvátok, a Murán túl, Vasmegeyig vendek laknak. — Azon a vidéken egyjelen egy német község sincs. Zalamegye — részint már elmagyarosodott — németajku lakói a Kanizsa környékén fekvő Szentpéterúr, Sorvász, Füzcölly s N. Szt. Miklós falukban találhatók, a melyek nem mondhatók „Stájerrel bajáros” községekké.

Az sem áll, hogy a muraközi horvát nép közt némesség nem lakott. Lakott és pedig aránylag nagy számmal: a többiek közt a Bányajányiak, Kiszalajkák, Taliánok, Boronemisszák, Herkőszek, Bogdánok stb., kikhez annak idején a Zrinyiek többször pénzkölcsönökért is fordultak, elzárva az azok fejében egyik másik birtokukat, minden szántott és szántatlan földekkel, szőlőhegyekkel, malommal, halékesztekkel és halastavaikkal együtt.

Szentpéterúr közeg, nem erdősség hegyek közt, hanem síkon van építve. Közvetlen közelében sem hegy, sem erdő nincs. A Szentpéterúr melletti fekvő Rokolán és Bányajány bizony nem „nép” birtok, az utóbbi egyáltalán nem is pusztá, csak — volt. Valamikor az Inkeyek birtoka volt, kik ott is laktak. A hetvenes évek elején az egész pusztát a szentpéterurak, igriczeiek, vöröcs rádiak vették meg s osztották darabokra. A csinos kastély, gyönyörű gyümölcsös, cseléd lakások s aklok helyét már régóta eke basogattja. A rokoláni „népes” pusztán is csak egy ház van.

Kapornakon jelenleg már nincs meg a bencéseknek a „legrégibb” apátsága. Talán csak volt. Itt most jesusiták laknak. Stridónak is olyat tulajdonít, a mije nincs. „Középkori várának omladékaik”, mely Strigovcsák — a mai u. n. „Romvár” — csücsán volt, már régen „megemészttette az idő vastoga.” Még csak maradványai sem láthatók. Hogy Stridó valaha püspöki székhely volt s hogy némelyek szerint Szent Jeromos híres egyháztanító is ott született, arról mélyen hallgat Eötvös.

Légrad nem a Dráva „szakadékos ágai közt”, hanem azokon kívül van építve. A Drávanak „szakadékos ágai” közé sehol sem mernek községeket alapítani, mert könnyen megtörténhetnék, hogy néhány év múlva csak hült hegyük lenné, elmosná azokat a Dráva. Talán érdemes lett volna megemlíteni, hogy Légrad 1488-ban még Somogy megyéhez tartozott s hogy ezelőtt másfél század dal — földrajzilag — Muraközben feküdt s lakosai a Dráva álmosságai következtében kénytelenítették a folyó másik oldalára költözökni.

Eötvös ismertetésénél nincs meg az egyenletes beosztás. Mig Poloznak, Kövesd, Csopak, Hegyes, Köveskut, Ebergyény, Kaczorlak, Kányavár stb. jelentéktelen szerepű s multu „sárvárak”, puszták vagy kised helységek történelmével s váraik bevételeivel hosszasan foglalkozik (Csobáncz várának bevételeivel 38 sorban számol be!), addig egy Csáktornayáról, mely a 17. században hazánk

egyik legemlegettebb városa volt, hol Zrinyi Zrinyiászt írt, honnan az ő lángszelleme fényt, dicsőséget árasztott a magyar nemzetre, — a birtoklók neveinek száraz és hiányos felsorolására szorítokozik — 11 sorban. Szt. Ilonáról, mely a Zrinyiek temetkezési helye volt, hol a Zrinyi-család férfitagjainak leghíresebbjei alusszák örök álmukat (akkori kápolnája, sirböltje, némi átalakítással most is épségben van), Kursanezről (Zrinyifalva), hol a költő Zrinyi Miklós megöletett (e helyen köemlék áll) s Nede liczről (Dráva-Vásárhely), hol hazánk egyik első könyvnyomdája volt, egy szóval sem emlékszik meg.

Sokat foglalkozik Eötvös az egyes sárvárak, vára-csok kapitányainak egymástani sorrendjével, kirohanásai s apró hősküzdéseivel; az őrségek, zsoldosok számával, a fegyverek, ágyuk, tarackok, továbbá a löporok mennyiségével; hány ellenséges zászló esett zsákmánnyul; hogy kik a főurai Zalamegyének, melyik honnan származik s hány ezer vagy százezer hold földje van ezen meg ezen községnek a határában stb. stb., a mik egyszerűen nem ide valók. Valók volnának a megye részletei történelmébe s nem egy néprajzi műbe, hol a történelmet csak a leg nagyobb vázlatossággal kell előadni. Az ezeknek használt tért helyesebb lett volna az egyes vidékek, városok kulturálának, sajátlagos iparának stb. ismertetésére fordítani. Sem Zala Egerszeg, Nagy-Kanizsa s Kesztelmények, sem Sümeg s Csáktornayának kulturális intézeteit, intézményeit, újabb korszerű berendezéseit s más ilyen mű nevezetéseit nem említi. Nemcsak a multat, hanem a jelent is be kellett volna mutatnia.

A hegy s vízrajzi leírásoknál jelentéktelen hegy-csücsök, csermelyek ismertetésével foglalkozdik, részletesen, terjedősen. Hogy a halapni hegynék milyen az alapja, az emelkedése, tensikja; hány kilométer az alap-kerülete; hogy a tagyosi medence milyen felületű, hogy a Lesencz, Séd, Eger s Viszlo patakocskák hol erednek, mely hegyláncok alján folynak, hol ömlenek a Balatonba, hogy Göcsejnek 12 megnevezett s a Kerka s Cserta kivételével bokáig áig érő csermelyecskéi, patakjai merre csörgedeznek; hogy a Kanizsa folyó hány méter magas- (1!) ered a tenger színe felett (!) Pacsánál (pedig nem is itt, hanem mintegy 18 km. rel lejjebb, Bakónaknál ered), mennyi méter az esése (!) s végre, hogy egyik másik patakocská hány kilométer hosszú satb., satb., igazán nem volt érdemes s nem is volt helyén pepecsel getni, mert ezek a fentebb érintett történelmi epizodokkal, apró esetpatékkal stb. lényegtelen apróságok, melyeknek egy megye vázlatos néprajzi leírásának körén kívül kell esniök.

De ha kifogástalanul volnának is megírva, mind-ezekkel a megyének csak a hegy-, vízrajzi és földtani és történelmi s történelme vannak bemutatva, pedig egy népműben a néppel is kell foglalkozni, sőt az a leírás legfontosabb tárgya. A népműnél a földtan, hegy- s vízrajz csak annyiban jöhetnek számba, a mennyiben a nép testi s lelki jelleme, foglalkozása s másnemű viszonyainak megértéséhez járulnak. Ezeket képeznek s nem célt. Eötvös leírásában épa legfőbb: az ember ismertetése hiányzik. Azaz még sem egészen. A IV. kötet 7. füzetének 212. és 213. lapjain 9 sorban mondja el, hogy élvezte a borát — a mig volt — a zalai nép s néhány sorban említi oly általánosságot, a mit általában a magyar nép jellemzésére szoktak használni. A dabasi juhászok s kanászok régi ruhaviseletéről a 219. lapon 4 sorban számol be. A 213. és 214. lapon 13 sorban jellemzi a göcseji nyelvjárást, — egészen hibásan. A szóhangokat a göcseji ember nem nyújtja, mint Eötvös állítja; a palóc húzza (diphthongizálás kíséretében) a szokat. Azok a rövidítésekre idézett példák sem jók; a göcseji nem azt mondja *kalapuel, marokuel*, hanem *kalappe, marokke*; nem *evitö*, hanem *evütö* használ. De hát mindez nem elég egy nyelvjárás ismertetésére. Ha Eötvös tisztában lett volna tárgyával, bizonyára megemlíttette volna, hogy a göcseji tájszóolás több jellemzetessége abban áll, hogy a) a szokat rövidítö, mely főleg a v és l kilö-késében, elhagyásában nyilvánul; pl. *küecs, czüek, küllü*

(kövecs, czövek, kívül); b) a v, j és n hangokat lágyítja (pl. *testér, gyég* (testvér, jég); *elmenni, oldani* helyett *emenny, odanyi* mond; c) az *e* t ére változtatja, *idé, menné* (ide, menne), d) az *o* t ó-ra, az *i* t és *ö* t ü-re változtatja, pl. *föt, hód, vögy, tögy* (fold, hold, völgy, tölgy). Legjellemzőbb az a nak ó-ra fordítása: *szóma, óma* (szalma, alma), d) az *ly* t sehol sem használja, helyette egy vagy két *l* t mond: *illen, mellen* (ilyen, mélyen) stb.

Eötvös szerint Göcsejben a „Falv, ház, templom és ember mindenütt egyforma.” De hát milyen formák? Ezzel adós maradt. És bizony nem is egyformák, sőt a faluk, házak és templomok nagyon is különbözök. Bak, Pölöske, Söjtör s a Zala völgyi faluk egészen másként vannak épülve, mint Náprádja, Kis-Sziget vagy Pika, más alaku házakkal. Göcsej közepe táján a homlokzatukkal az utcára néző faházak derékszög alakban, a Zala völgyi s Söjtör vidéki községekben tömölt vagy mórozott házak egy vonalba vannak épülve.

Hát csak ennyi sajátosságot, különlegességet ismer (s azt is tévesen) Eötvös hazánk ezen néprajzilag egyik legérdekesebb, történelmes, nyelvészek s etnológusok által annyit emlegetett, buvárdokásák tárgyává tett népről? Azoknak az „egyforma” faluknak beosztása, az „egyforma” házaknak építési módja, felosztása s bu-torzata; azoknak az „egyforma” embereknek a testi s lelki mivolta, visel-te, nyelve, szokásai, ipara, művelődési viszonyai stb. nem érdemeltek volna meg egy lelkiismeretes tanulmányt s ennek alapján ha nem is bő, legalább vázlatos ismertetést?

Még mosóhábban bánt el Eötvös Muraközrel. Pedig a Zrinyiek e hajlani szép „tartomány” is méltó lett volna bővebb ismertetésre, főleg néprajzilag; mert ez egy önálló, a többi délszláv tartományoktól elütő terület, a mi a nép viselet, jelleme, nyelve s közgazdasági viszonyaiban is rögön feltűnhetik a figyelmesebb szemlélő előtt. Fel kellett volna tüntetni a muraközinek magyaros viseletét, viseletét, szokásait; híres *lovait*; háziipara közül a stridóvidéki *faragászatot*, a dráventi nép *halászatát*; a légrádi *kosírfonást* s hajdan híres *kését*; az *aranyosást* stb. A muraközi aranyosokról Stájerország leírásánál is olvashattunk s ime, a mi Zalamegyénk le-írója nem is tudja létezésüket.

A kanizsa vidéki németeket is be kellett volna néhány sorban mutatni; de hát hogy tehette volna ezt Eötvös, mikor azt sem tudja, hogy Zalamegye mely részén laknak.

A zalamegyei vendeket Bellosics B. ismertette terje-delmesen; leírva azoknak jellemét, szokásait, nyelvét stb., tehát kizárólag néprajzi leírást nyújtva. A mit Bellosics a zalai vendekről írt, annak nagy részét a „Muraköz” c. lap 1887. évi számaiban megjelent „A Zalamegyei vendekről” írt néprajzi tanulmányból plagizálta. A litá-som bebizonyítására álljon itt néhány, csaknem szószentri átvétel.

A „Muraköz” 1887. évi 5. számában: „Hétköznapi viseletük sokkal egyszerűbb az ünne-p-s vasárnapinál. Ugy az asszonyok, mint a leányoknak hosszu, egyszerűen tarkázott, felül ránca szedett s ugyancsak felül 12-15 cm. széles *kolléban* (gallér) végződő szoknyájuk van, melyet dolgozó napon — ki-mélés tekintetéből, hogy színtől jobban megtartsa — ki is szoktak fordítani.”

Az „Osztrák Magyar monarchia írásban és képen IV. kötetének 253. lapján (8. füzet). „Hétköznapi viseletük sokkal egyszerűbb az ünne-pinél. Ugy az asszonyok, mint a leányoknak hosszu, egyszerűen tarkázott, felül ránca szedett s ugyancsak felül 12-15 cm. széles *kolléban* végződő szoknyájuk van, melyet hétköznapi ki is szoktak fordítani.”

Az átvétel tovább folytatódik. A „Muraköz” 1887. évi 26. számában. „Esküvő után, előbb, mint a menyasszony a házba lép, anyja, esetleg más asszony egy tojást s egy gombo-lyag házi cernát vesz kezébe. A pitvarnál a cernát a menyasszony elé görditi, a tojást meg a földre teszi. A menyasszony a jobb lábával a tojásra lép s eltöri, hogy a mily könnyen s gyorsan eltörte azt, oly könnyen szűljön.”

Az „Osztrák Magyar monarchia írásban és képen IV. kötetének 8. füzeté 255. és 256. lapjain: „Már az esküvő után, mielőtt a menyasszony a házba lép, anyja, vagy más asszony egy tojást s egy gombolyag cernát vesz kezébe. A pitvarnál a cernát a menyasszony elé görditi, a tojást meg a földre teszi. A menyasszony jobb lábával a tojásra lép s eltöri; a mily könnyen eltörte, oly könnyen fog szűlni.”

Az átvétel folytatódik. A „Muraköz” 1887. évi 26. számában. „Egy edénybe vizet is hoznak ki fehér törülö ru-hával, hogy abban, illetve azzal a négy halottvívő és sirásó kezeiket megmoshassák s megtörölhessék. Kezeik megtörölése után a ruhát a sirásó a ház tetjére dobja.” Az „Osztr. Magy. mon. i. és k.” IV. k. 8. f. 256. lapján. „A halottvívők egy fazék vizben megmoshák s teler ruhával megtörlik kezeiket, a fazekat (!) azután a sir-ásó a házra dobja.

Itt Bellosics a ruhát *fazéknak* olvasta. A fazekat ugyan egész nap hajgálhatnak a háztetőre, az bizony mindig legurulna, mig csak — el nem törnek.

A leírás többi részéinél kissé ügyesebben járt el az átvétellel, de azért azoknál is kimutatható, hogy a „Mu-raköz”-ből” írta ki.

De hát B. a maga emberségéből is akart valamit hozzátenni, valami újat mondani. Mondott is, csakhogy azok nagyobb részt nem váltak be. Szerinte a „vend izmos, erős faj.” Nem az. A vend szikár, magas alak, *gyenge, petyhült izomzatú*, s általában gyenge boltozatú, a testhez viszonyítva *szűk mellel*. B. állítását megcáfolják a sorozások eredményei s megcáfolja önmaga is, midőn azt mondja: „Az egészségi állapotok nem a legjobb állanak közöttük . . . a vizenyös talajra való építkezés rossz hatása látszik.” Hogy az „idegenek iránt zárközött s bizalmatlan” volna, azt B. nek csak a fantá-ziaja találta ki. Már ez az egy állítás bizonyítja, hogy a vendek leírója nem érintkezett a vendekkel, s nem

— Ujra kopogtatás hallatszott.

— Most meg Cserenkayék guvernantja lépett be. (Sári néni, hej mikor kendet még Sárának, hugomnak neveztek!) Tres fecerunt collegium.

— A két néma hölgy szíves bókokkal üdvözölte a harmadikat.

— Mindkettőnek szemében ott pislogott a gondolat: — Vártunk, biztosan vártunk.

— Leültek és újra beállott az a kolostori némaság, mely nem annyira asszonyi kongresszusra, mint inkább bogár koncertre való.

— Még egy negyedórát vártak.

— Ekkor Vasadi Borbála kisasszony felállott, kimért, méltóságos léptekkel ment az ajtóhoz; kettőt fordított a zaráron.

— „Hagyjátok kívül a reményeket!” szólt tompán, siri hangon és visszatért a karosszékre, légies mozdulat-látászenélő arccal ereszkedve le, mint aki magasan, elérhetetlen régiókban lebeg a földi hiúságok fölött.

— És elkezdte kongresszusi megnyitóját: — Kedveseim! Ha szabad így szólanom, pártás testvéreim!

— (A két guvernant köhögött. Ez volt a „halljuk?” Végtelenül örvendek, hogy ily szép számban akarom mondani . . . hogy megjelentetek. Jele ez annak, hogy nagyon is korszerű eszme mellett bontottam lobo-gót. Mi független, szabad, fennen szárnyaló lelkü nők mindenkor joggal követelhetjük, hogy a férfiak képesek legyenek bennünket megérteni, hogy képesek legyenek követni lelkünk szárnyalását. Amde mit tapasztalunk mi most? A „fiu de siecle” nem terem magasban szár-nyaló férfileket. Mert ha teremne, bizonyára mi vol-nánk azok, akik nem volnánk itt.

— (Igaz! Igaz! Gyönyörű gondolat!)

— Ilyen körülmények között nekünk kötelességünk defensiv álláspontra helyezkedni, miután az offensiva semmi kecsesítő eredményt nem ígér. Ez a defensiv álláspont meg fogja tanítani a férfiakat; ki fogja őket

józanítani, ki fogja őket emelni blazirtságtükből és meg-tanulják: miként kell az eszményiség imádatával lebo-rulni különösen azok előtt a nők előtt, kik szellemük gazdagságánál fogva nemcsak örökké gazdagok, de mert a szellemnek szépsége is halhatatlan: örökké szépek is maradnak.

(Bravo! Bravo! Isteni gondolat! — Szellemi kincsünk és fölényünk tudatában mi tehát elhatározzuk, hogy a férfiakkal szemben miut de-fensiv szövetséget megalakítjuk a „pártások szövetségét.” Ha mi szövetezünk, a pokol kapui sem fognak erőt venni rajtunk. Eljén tehát a „pártások szövetsége!” (Eljén! Eljén!)

— Miután előterjesztésem az önök (pardon!) Ked-ves testvéreim, a ti egyhangú tetszésetekkel találkoztok: a kongresszust ezennel megnyitottnak nyilvánított és ha megengeditek, felolvasom azt a három pontot, melyre a szövetségünkbe lépőknek (mert biztosra veszem, hogy még többen is lesznek) meg kell esküdniök.

(Halljuk! Halljuk!)

— Első pont: a pártások szövetségének tagjai soha férjhez nem mennek.

(Eljén! Elfogadjuk!)

— Második pont: Semmitéle házasságszerzésbe vagy szerelmi viszony kötésbe be nem folynak.

(Pompás! Eljén!)

— Soha semmitéle férfival társalgásba nem bocsát koznak és viszonyt nem kötnek.

Siri: csend következett.

Wohlfingerék guvernantjatszólulés fogta el. Engedel-metkért, hogy kimehessen egy pillanatra a szabad levegőre. Cserenkaiék guvernantja nem eresztette magát; karját nyújtotta neki s kivezette sápadozó kollegáját.

Vasadi Borbála elnöki méltósággal adta meg az engedélyt s az ülést öt percre felfüggesztette.

A két guvernant kiment.

Ott kint nagyot nevettek; azután megszöktek közös erővel a harmadik pont elől.

ismeri őket. Bátran állíthatjuk, hogy *nincs hazánkban egy más népfaj*, — a zsidóságon kívül — mely oly közlekedő, bizalmasodó volna, mint a vend. Nyájaskodó simulekónyságával, beszédességével sokszor még az idegennek is terhére van. Kedélye sem „*érzékeny*“, a mit B. szintén maga cáfol meg azon állításával, hogy „a vend paraszt *ravasz, önző*.“ Ilyen természetű emberek nem szoktak érzékenyek lenni.

Sajnos, az is csak pusztá állítás, hogy „A magyar országi nemzetiségek közül ritka ismeri úgy a magyar népdalokat, mint a vend“ s „Szeretik a csárdást is.“ Sem a magyar dal, sem a magyar tánc nem divatos köztük.

A Zalamegye ismertetését tárgyaló leírás *illusztrációi* nagyon szépek, főleg *Háry Gyuláéi*. Kár, hogy kevés köztük a népelelet feltüntetést rajz. Zalamegye néptanúsai közül csak a vendeket mutatja be. Fanytik Mátyás „Buzaszentelés Göcsejben“ című, semmi jellemzettségét nem mutató rajzát nem vehetjük göcseji vonatkozású képnek, mert a rajta levő alakok sem ruházat, sem arc tekintetben nem göcsejiek. Ez a kép inkább jászkunsági buzaszentelésnek vált volna be.

E helyett a semmit mondó rajz helyett helyesebb lett volna egy göcseji férfi s női típust, egy göcseji házat, egy népcsoportot, az aranyosokat s a légrádi késeket bemutatni. Nem tudom, hoi található Dunántul jellemtebb magyar ember a göcsejinel, s ha a Muraközben lakó horvátokat, kik e nemzetiségből egy tömegben itt laknak hazánkban a legutóbb, nem mutatták be, ugyan mely vidéki magyarországi horvátok t ismertetnek majd?

Mindezekből látszik, hogy Zalamegye s népének bemutatásában semmi rendszer, tervszerűség nem volt. Zalamegye mondván: *átotóltul íródott az egész*. Eötvös csak a történelmet s földrajzát írta le, a rendelkezésére álló adatoknak minden rostálása s tömörítése nélkül, apró részletekbe sekélyesedve, Bellosics meg a földrajzi rész mellőzésével csak magát a népet mutatta be, aránylag szintén túlságos részletességgel. A megye 24 községében ismertetik a *lakosokat*, az általuk lakott terület nélkül, 626 községe és 385 pusztaja körüli területet meg bemutatják a rajta élő emberek ismertetése nélkül.

Eötvös régi történelmi okiratok, könyvek s valami újabb kiadott megyei térkép alapján tett néprajzi leírásában adott egy *csontvázat*, melyen nincs hús, Bellosics meg — a földrajzi leírás mellőzve — vette a „Zalai vendekről“ szóló tanulmányt, azt szépen lemásolta, megnyesegette, toldozta, toldozta és keresett hozzá valami lexikont, abból kijegyezte a vendek történetét s *képelet után* jellemezte őket; ezzel adott egy darab csont nélküli *húst*. Ha a húst az Eötvös által írt csontváznak az egyik lába szárára illesztjük s magunk elé képzeljük kinézését: megkapjuk Zalavármegye népművelési leírásának képét.

Dunántul egyik legszebb, legfényesebb multu s néprajzilag is kiválóan érdekes megyéje nem ilyen szármalmas leírásokat érdemelt volna.

Gönczi Ferenc.

A zala-egerszegi tanítói járáskör őszi közgyűlése.

A zala-egerszegi tanítói járáskör őszi közgyűlést Kovács György járásköri elnök elnöklété alatt f. hó 7 én tartotta Zala Egerszegben.

A közgyűlést megelőzőleg Rechnitz Mari z. egerszegi községi népiszkolai tanító az elemi iskola első osztályában növendékeivel gyakorlati tanítást tartott az irva-olvasás köréből, a Z. betűt ismertetve. A gyakorlati oktatás befejeztével tartott bírálat alapján a közgyűlés a tanítást sikerültnek nyilvánította és elismerésének adott kifejezést.

A tulajdonképeni közgyűlés a polgári iskola rajztermében tartott; a közgyűlésen vendégeikül megjelentek Balaton József apát-plebános, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő, Körösy Sándor vármegyei segédtanfelügyelő.

Járásköri elnök üdvözlővén a megjelent vendégeket, megnyitó beszédében az államhatalom megszilárdulásának egyik főtenyezőjéről, a kulturáról szól, valamint a kultúra biztosítását előmozdító eszközökről s ezek közt első sorban a népiszkoláról, melynek legfőbb feladata lerontani azon választalat, amelyet akár a nemzetiségi, akár a valláskérdés többé kevésbé a magyar haza polgárai között fellélt. Ezen cél elérése szempontjából magasztos feladata van a tanítóknak, akik felkelthetik a zsenge gyermekek keblére a hazaszeretet érzését és egyúttal Isten szeretetre buzdíthatják növendékeiket. E nagy feladat megoldásához kívánja, hogy az egyesület tagjai kitartó munkássággal és testvéries, egyetértő eljárással fogjanak.

Az éljenzéssel fogadott előki megnyitó után dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő bemutatta a járáskör tagjainak Körösy Sándor segédtanfelügyelőt; továbbá Gay Károly a szeniczi polgári iskolától a zala-egerszegi polgári iskolához saját kérelmére áthelyezett tanár bejelentette az egyesületbe való belépését. Mindkettőnek belépését éljenzéssel fogadta a közgyűlés.

Bödy József zala-egerszegi polgári és középkereskedelmi iskolai tanár. „A leánynevelés fontosságát“ —ról írt értekezését olvasta fel. Kiindulva az egykori, mély tudomány Lonovics érek ama nagyjelentőségű szavaiból, hogy művelt, munkás, szelid lelkű nőket adjatok a hazának és az boldog lesz, szolt a női nevelés fontosságáról, a régibb időben alkalmazásban volt magán nevelés fogyatékosság voltáról, és ezzel szemben a jelenleg divó iskolai közös nevelés előnyeiről; a haladásról, amelyet a közel multban a nőnevelés terén az egész vonalon tettünk; végül tüzetesen megjelölte azon irányelveket, amelyek leánynevelésünknek szem előtt kell tartania, hogy hazafias szellemű, munkás és takarékos nőket neveljünk a hazának. A közgyűlés a gondallal készített felolvasásért jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetét.

Réthy Gábor z. egerszegi polgári leányiskolai tanár olvasta fel értekezését a költői művek tárgyalásáról a népiszkolákban. Bevezetésül fölemlítette azon mostoha elbánásmódot, melyben a népoktatási tanterv alapján a költői olvasmányok s azok tárgyalása a népiszkolákban

részesülnek; fejezte ethikai szempontból kiváló fontosságát a költői olvasmányoknak, főleg az ismétlő és tanoniskolákban, ugy az elemi iskola V. és VI. osztályában. E végből egy olesó szemelvény összeállítását javasolja, amelyben kiváló helyet kellene elfoglalni Arany János örökbecsi költeményeinek. Ismertette a tárgyalás menetét alkalmazandó módszert s ennek gyakorlati feltüntetését céljából tárgyalta Petőfi „Távolból“ című lírai költeményét, valamint Arany János, Szondi két apródja című balladáját. A hallgatók figyelmét teljesen lekötött igen tanulságos felolvasásért a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezte ki elismerését.

A számvizsgáló bizottság jelentése szerint a járásköri segélyegyesület vagyona áll: a) 1330 frt 67 kr. követelésből, b) 20 frt 71 kr. tagsági hátralékból, c) 642 frt 31 kr. takarékpénztári betétekből és d) 10 forint 77 kr. pénzkészletből, vagyis összesen 2.003 frt 86 krból, amit a közgyűlés örömmel vett tudomásul.

Elnök terjedelmes indoklás kíséretében javasolja, hogy az 1888. évi népoktatási törvény revíziója céljából javaslatlétel végezt egy bizottság küldessék ki. A közgyűlés a javaslat kidolgozásával a járásköri választmányt bizta meg.

A közgyűlés Balassa Benő zalaegerszegi polgári és középkereskedelmi iskolai tanárnak, az öt gyermekének elhunytával ért vesztesség alkalmából jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét.

Végül a tavaszi közgyűlés helyéül miután Pető-Henye kitűzetett, elnök a közgyűlést bezárta.

Kartellek, ringek, szövetségek.

Elvileg mindentéle kartelleknek, ringeknek teljes mértékben elleni vagyunk, mert a szabadkereskedelem bontásának tartjuk akár az eladók, akár a vevők szolidaritását valamely áruérték mesterséges lecsigázására. Napjainkban azonban a kereskedelem világversenye oly hallatlanul devalvált nálunk a buza árakat, hogy nekünk, a kik tagadhatatlanul agrikulturnál vagyunk, még jó eleve szükségünk lesz kellő remediumokról gondoskodni és most éppenséggel, a kényszerült viszonyok között, nem lehet nekünk az elvi álláspontokon megmaradni.

Ellenkezőleg álláspontunknak akként kell megváltoznia, ha a kartellen álló malmoknak joga van üzemeiket felére leszállítani, ha a nagy exportörök világszerte a ringek hatalmas szövetségével felszökettetik áruikat: hol van az megírva, hogy a magyar gazda a maga jól felgött érdekében szintén ne köthessen kartell, hogy legalább a magyar búzának világforgalmi értékét megkapja?

Nem akarjuk áztatni derék magyar közönségünket. Az akció nehéz és valami horribilis sikereket el nem érő.

Fájdalom, a méternázánkenti 11 frtos buza ár, mely a 70 es évek elején mutatkozott, ide oda mese lesz. Ez időszertint nincs a magyar buzatermelőknek oly erőlyes, hatalmas szövetsége, kirtartó kartellja, amely a magyar búzának a világforgalomban 11 frtos árt biztosítson mázsánkent.

Meg is mondjuk, miért.

Az utolsó két évtizedben ugy Oroszország, mint az új világrész lapályain milliókra menő hektárokon indult meg a buzatermelés. A magyar buza még két évtized előtt, mint autokrata, uralta a tért és európai liszt vételére utalt országai más forrást sem tudtak, mint Magyarországot. A budapesti tőzsde szabta meg a buza világforgalmi értékét és Amerika még akkor a hamburgi kikötőbe jelentéktelen mennyiséget szállított.

Ma a buza világforgalmi értékét nem a budapesti, hanem a new-yorki tőzsdén állapítják meg és a buza importra szorult államoknak nem fáj a fejük, ha magyar búzából nem esznek kenyeret. A világforgalom hallatlan versenyre következében a magyar buza immár a magyar malmosok szertint nem is lenne versenyképes, ha oláh búzával nem fehéritenék. Így van nekünk két oláh kérdésünk is. Egyik a dakórománismus, a másik az oláh buza.

Ez azonban csak kitérés. Mellékesen említettük föl. A kérdésnek nem erről a részletéről akarunk írni.

Sopánkodással, hogy mért van az, miként a new-yorki tőzsde állapítja meg a buza világforgalmi értékét, nem segíthetünk. Mi ránk ebben az elsomorító helyzetben bár, de mégis a magyar buza világforgalmi értékét megkapja-e? És feleletünk határozott **nem**. Bizonyíthatnánk könnyesen, ha a tőzsdei jegyzésből egy kis egyszerű átszámítással a budapesti és new-yorki tőzsde jegyzéseit feltüntetnénk. De ezt megteheti mindenki és amugy is nagyon kézen fekvő dolog.

Igy állván a dolog, elérkezettnek találjuk az időt arra, hogy a szövetségek ügyét fokozottabb figyelemmel emlegessük.

Mert azt, hogy — és pedig nagy mértékben — komikusnak ne legyünk, valóban nem mondhatjuk: hogy ha most a buza alacsony, ne adja el a gazda.

A mi gazdasági berendezkedésünk mellett lehet e azt ép észszel javasolni, hogy terményeit a gazda raktározza föl. De hát akkor miből csinál pézút? Vagy a közterhek lerovása nem éppen az ősi időre szól? Hiszen már az a gazda, a ki csüreből adja el a búzáját, rendezett viszonyok közt van azokhoz képest, a kik lábon adják el! Egy szó, mint száz: a magyar gazda rá van szorulva, hogy terményét azonnal piacra bocsássa.

Rá szorítják szükségéi. De hiszen ép az ellen való lesz a *szövetkezet*, a mely a gazdának *előleget* adhat és ezzel lehetővé teszi, hogy búzáját akkor bocsássa áruba, mikor világforgalmi értékét megfizetik. Aztán! Dacára az amerikai konkurencianak, még a magyar buza hire mindig nagy. Feltehető, hogy ha a szövetségek szaporodnak és egy erőlyes kartellel a magyar buza egyelőre a forgalmat el nem árasztja, a magyar buza most le nyomott világforgalmi értéke megkapható lesz. De ezt egyes ember el nem érheti. Kartellbe lépve még a kis gazdák is nyerhetnek, mert többen összeállva egy két waggon búzáért egyszerre bocsáthatnak áruba, a buza a sok vásárló és természetesen mind haszonra dolgozó

egyén kezéből egyenesen a fővásárló tulajdonába megy és a közbeeső percenteket is a termelő kapja.

Ma a kereskedelem forgalma sürgős feladattá teszi, hogy a termelő *egyenes* összeköttetésbe lépjen a fogyasztóval.

Mig a buza ára 10, 9, sőt 8 frt volt, megjárták a kisebb nagyobb, valamennyien haszonra dolgozó ágensek, ám most a buzavásár minden fillére kell, hogy a gazda zsebébe jusson, ha az adó nagy terheit viselni akarja és örökségét vagy szerzeményét válságos helyzetből megmenteni szándékozik.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Képviselőtestületi ülés tartatik f. hó 12-én d. e. 9 órakor a következő tárgysorozattal: Az 1894/5. tanévben tandíjmentes tanulók névjegyzékének előterjesztése; az „Arany Bárány“ szállodának bérbeadása tárgyában intézkedés; az alispáni hivatal által pótlás végett visszaküldött 1895. évi városi költségvetési előirányzatnak előterjesztése; a pesti magyar kereskedelmi banknak a 102.450 frt névértékű regalekötvények feloldási engedélyt tartalmazó levelének további intézkedés végett való előterjesztése; Zalavármegye törvényhatósági bizottságának f. évi október hó 1-én tartott rendes közgyűlésén a követtett adókra vonatkozó városi határozatok tárgyában hozott intézkedés, illetve a közgyűlési határozatok megfelelőleg követtett adók ügyének újabb tárgyalása; Morandini Román építész részére 10.000 frtnak beszerzése; a piaci helypénz árszabályzatnak szükséges módosítása.

Vizsgáló bírák kirendelése. Az igazságügyminiszter az 1891. évi XVII. t. c. 33. § a alapján az összes kir. törvényszékekhez kirendelte a vizsgáló bírákat, valamint azok helyetteseit, a vármegyék területén levő két törvényszék közül a zala-egerszegi kir. törvényszék területére vizsgáló bírót *Baumgartner József* kir. törvényszéki bírót, állandó helyettesül *Szalay László* kis. törvényszéki bírót, a nagykanizsai kir. törvényszék területére vizsgáló bírót *Weber Károly* kir. törvényszéki bírót.

Nagy Kanizsa város képviselőtestülete október hó 31-én Babóchay György polgármester elnöklété alatt ülést tartott, amelyen az 1895. évi városi költségvetést a képviselőtestület egyhangulag, minden változtatás nélkül elfogadta, ugy a költségvetéssel kapcsolatban előterjesztett tanácsi javaslatokat. A város virilista képviselői névjegyzékének egybeállítására bizottság küldetett ki. Néhai Horváth Mihály városi közgyám számadásairól a polgármester tett jelentést. A városi nyugdíjszabályzat és a kéményseprés ügyében Tuboly Viktor képviselő által előterjesztett interpellációk tanulmányozás végett a polgármesternek kiadattak.

Meghívó. A zala-egerszegi korcsolyázó egyesület őszi közgyűlésének az egyesületi csarnok helyiségeiben megtartására *határidőül f. évi november hó 17-ik napjának — azaz szombat — délutáni 3 óráját tűzöm ki*, melyre a tagokat azzal hívom meg, hogy tagsági jegyeiket a közgyűlés határnapjáig kiváltani sziveskedjenek. Tárgysorozat: a) az évi számadás megvizsgálása; b) a tisztviselők és a választmány lemondása és választása; c) az 1894/5. évi költségvetés megállapítása. Dr. Felber elnök. Az egyesületbe való felvétel iránt tekintetes Háry Antal egyesületi pénztárnok urnál — Unger féle gyógyfűtárban — jelentkezhetni.

Kinevezés. O felsége a király az igazságügyminiszter előterjesztésére *Bán Zsigmond* nagykanizsai m. kir. törvényszéki aljegyzőt a bonyhádi kir. járásbírószághoz albiróvá nevezte ki.

Kaszárnya építés Csáktornyan. A Csáktornya területén tervbe vett kaszárnya ügyében volt vegyes bizottsági ülés Csáktornyan Csertán Károly alispán elnöklété alatt. A vegyes bizottságban résztvettek: a katonaság részéről Winter Károly alezredes, műszaki igazgató, Schottmüller hadbiztos és Matics József dzsidás őrnagy, a vármegye részéről Lányi Kálmán, az építészeti hivatal főnöke, a járás részéről Wrancsits Károly főszolgabíró, a város részéről Prusatz Alajos városbíró, kiknek kivül még a városi képviselőtestület köréből Wollák Rezső ügyvéd, dr. Schwarz Albert orvos és Morandini Bálint építész vettek részt. A vegyes bizottságnak tulajdonképeni feladata volt a helyszínen a Sonkop Adolf kassai főmérnök által készített tervvizetnek, amely összesen 19 épületet foglal magában, felülvizsgálása. A bizottság a bemutatott tervet tüzetes vizsgálat és bírálat alá vevén, azokat helyeseknek találta. A tervek most a honvédelmi, onnan pedig a hadügyminiszteriumhoz terjesztetnek fel felülvizsgálat illetve jóváhagyás céljából s ha e legfelsőbb helyen jóváhagyást nyernek, akkor fog Csáktornya városa a kaszárnyaépítés ügyében határozni. A kaszárnya után a város a vármegyétől 7838 frtot kapna katonai beszállásolás címén, a kincstártól pedig 19.000 frt bérösszeget vagyis 26.838 frtot. Ha 5% kölcsönt kaphatna a város építkezésre, vele — számítva a törlesztési részletet is, ugy 536.760 frtos kölcsönt törleszthetne a kaszárnya után nyerendő évi bérből.

Áthelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter *Reznek Károly* sümegi és *Ferenczy Károly* segesvári m. kir. adóhivatali ellenőröket saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

Köszönetnyilvánítás. A zala-egerszegi népkönyha javára nagyságos Ziehrer Vilmos ur Mikosd, nagyságos Klein Lipót ur Zalabér 20—20 forintot, Brassér Teréz urnó 2 frtot, Grünvald Szidonia kisasszony eladott szelvényekért 1 frtot, a z. egerszegi nőegylet részére Kaiser Eugenia öngnagsága 10 frtot voltak szivesek adományozni, mely összegért hálás köszönetet mond az elnök.

Meghívó. A zala-egerszegi izr. szegény gyermekek felruházó ünnepélyére, amely f. hó 19-én d. u. 6¹/₂ órakor tartatik a polgári fiúiskola rajztermében, a tisztelt közönséget van szerencsém meghívni. Az elnök.

A Sümegh városi iskola bizottság Eitner Sándor bizottsági elnök elnöklété alatt tartott ülésen tudomásul vette Takács Gyula reáliskolai tanárnak kinevezését, az 1894/5. tanévre 25 reáliskolai tanulónak elengedték az egész évi, 20 nak a félévi tandíjat, a felsőleányiskolánál

pedig 3 tanuló, beszerzésekre a reáliskolának évi 200 frtot, a felsőleány-iskolának 50 frtot szavazott meg a bizottság. A községi reáliskolának államosítása ügyében a bizottság megkeresi a városi képviselőtestületet, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnál küldöttségi leg kérelmezze az államosítás mielőbbi keresztülvételét.

Nagy vadászati volt Túrján. A csornai prépostsági urodalmában okt. 30. és 31-én. Elestett 350 drb nyul, 30 drb fácán, 47 drb fogoly, 10 drb őzbak és 3 róka. A vadásztársasághoz voltak: Josipovich Imre miniszter, gr. Széchenyi Tivadar, gr. Keglevich Gábor, Szegedy György és Béla, dr. Dunszt Ferenc, Förster Ottó, Got hárd Jenő és István, Gyömörey Gáspár és Vincze, Pákor Adorján Takách Imre, Horváth Lajos s mások.

Kinevezés. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter *Földesek Műve* keszthelyi lakos kőfaragómestert a kőműves-, kőfaragó és ácsmeisteri képzés megvizsgálására Zala Egerszegen szervezet bizottság tagjává nevezte ki.

Zenétörténelmi előadás. Káldy Gyula, a magyar zeneegyesület alelnöke és a magyar zeneiskola igazgatója f. hó 18-án egészen új műsorral városunkban zenétörténelmi előadást tart Tökölly Imre és II. Rákóczy Ferenc korabeli kurucdalok és nóták bemutatásával Kulifay Izabella főhercegnő tanárnő és a magyar zeneiskola tanára, Pallai Vilma colloratur énekesnő, Várady Sándor a m. kir. operaház I. rendű baritonistája, Maier Adolf tárogató művész, a m. kir. operaház zenekari tadjának közreműködése mellett. Káldy júliusi előadása alkalmával városunk közönsége rokonszenves fogadtatásban részesítette; hiszik, hogy ez alkalommal sem vonja meg tőle támogatását.

Gyászír. Vettük a következő gyászjelentést: „Ballassa Benő — úgy a maga — mint neje és Anicza leányának nevében fájdalomtól mélyen megtört szívvel jelentem szerettelt lelkemnek Ilonka leányának életének 9 ik évében, hosszas szenvedés után alulrotton napon történt jobblétre szenderülését. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 8-án délelőtt 10 órakor fognak a zalaegerszegi izr. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Zala-Egerszegen, 1894. november 6-án. Béke lengjen porai felet!”

Körörszolgálati választás Légradon. Az eltávozás folytán megüresedett légrádi körörszolgálati állás Svastits Károly járási főszolgabírónak elnöksége alatt tartott választáson október hó 31-én *Erdős Ferenc* nagykanizsai orvosnak egyhangú megválasztásával tölthetett be.

Mulatságok. Sefesik József jőnévi táncmester nagy számu tanítványai részére f. hó 3-án Keszthelyen a „Nemzeti szálloda” termében zártkörű táncpróbát rendezett, mely minden tekintetben igen sikerült. — A keszthelyi m. kir. gazd. tanintézet hallgatói november hó 17-én az „Amazon” szálloda nagytermében rendeznek táncestélyt. Ezen a hallgatóság táncos része a keszthelyi és vidéki tánckedvelő hölgyközönséggel óhajt ismerkedni.

Szerencsétlen család. Régi közmondás: a szerencsétlenség nem jár egyedül, hanem egyik baj, keserűség, csapás követi a másikat. Dr. Szinger Bernát keszthelyi orvos családjának mély fájdalmát, melyet a családtagok, az apának elhunyt okozott, még nem enyhítette az idő, máris egy 18 éves, szépményű ifjú követte atyját. E hó 2-án a család legifjabbja, a 11 éves Elek, gimnasiunai I. osztályu tanuló, játszás közben leesett a lépcsőről s oly szerencsétlenül, hogy agyrázkó dást szenvedett. Az esés következtében eszméletét vissza sem nyerte. F. hó 5-én meghalt. F. hó 6-án d. u. temeték el a szerencsétlen család 3 ik tagját, kit az örök nyugalom helyére tanárai és tanulóitársai is elkisérték.

Előmunkálati engedély vasútra. A kereskedelemügyi miniszter f. évi október hó 31-én kelt rendeletével dr. Matkovics Tivadar országgyűlési képviselőnek és dr. Köves Jenőnek Veszprémtől Tót-Vázsony, Nagy-Vázsony, Leánytalu, Petend, Kapos, Monostor Apáti és Dízsel irányában Tapolezsaig vezetendő gőzmozdony helyi érdekű vasútvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

A magyar gyáripar újabb nagy diadaláról igen örövendésli hírt kaptunk. A lemergi kiállítás egyik osztályában, a tüzi fecskendő osztályban megvertük valamennyi külföldi gyárat. A diadalt két törekvő iparvállalatunknak köszönhetjük. A tüzi fecskendő osztályban a legelső kitüntetést, a díszoklevelet a Tarnóczy gyár Budapestre kapta, a második díjat, aranyérmét a Walsler gyár Budapestre, a harmadik díjat aranyérmét Czermak R. gyára Tepliczen, a negyediket R. A. Smekal Szmichowban, az ötödiket Liel J. G. Biberachban, a hatodikot, ezüstérmét E. C. Flader Sorgenthalban, a hetediket, ezüstérmét Közen Artal Krakóban, a nyolcadikat, ezüstérmét, Doute R. Fr. Bahán és a kilencediket, bronzérmét a Geitner és Rausch fecskendőgyára Budapestre kapták. Annál nagyobb örömmel konstatáljuk a Tarnóczy gyár fényes sikerét, mivel ennek nagy jelentőségét azon körülmény kölesönöz, miszerint az osztrák ipar e téren elsőrendű, régi jeles gépgyáraival szemben elakadott elsőszégre és azokat tulszárnyalta. A Tarnóczy gyár legutóbb, október hó 3-án Uj Gradiskán, a Horvát-Szlavon országos gazdasági kiállításon is a legelső kitüntetést, a díszoklevelet nyerte.

Millenniumi Magyar Történet. Az „Athenaeum” kiadásában megjelenő tíz kötetes nagy magyar történet „A Magyar Nemzet Története” cím alatt már sajtó alá ment s az első füzetek november hó elején szét fogtak küldetni. A bevezetést a hercegprímás vállalta el s az egyes köteteket, az egyes korszakok leghivatottabb történetírói: Fröhlich, Kusinszky, Marczali, Pór, Czobor, Fejérváry, Schönher, Fraknoi, Károlyi Árpád, Argyal Dávid, Thaly Kálmán, Ballagi Géza írják. A műhöz Jókai Mór ir millenniumi epilogot és a szerkesztés Szilágyi Sándor szakavatott kezeire van bízva. A közreműködők eddigi történetírói tevékenysége biztosított nyújt arról, hogy a nagy művelt közönség részére készül ezen millenniumi munka a korábban megjelent s bármily kitűnő író által írt egyetemes magyar történet felett azzal az elvitáztatlan előnnyel bír, hogy itt minden korszakot szakember készítvén, a munka az összes történelmi tudás

eddigi eredményeit a nagy közönség által is élvezhető alakban fogja előadni. Rendkívüli gond van a kiállításra is fordítva: Munkácsy, Feszty, Benczur, Vágó, Zichy, Than, Dörre, Wagner, Cserna, Lotz, Székely, Neogrady stb. készítik az egyes illusztrációkat s ezek közül számos kép gyönyörű chromlitographia, heliogravure, valamint chromotypographiai reproductiók által művésziesszen van reprodukálva. Maga a szöveg is egykoru képek facsimileivel gazdagon lesz illusztrálva: s e cél elérésére sok helyszíni felvétel eszközöltetett, ezenkívül a hazai és külföldi könyv- és levéltárak s nevezetesebb gyűjtemények sok becses anyagot szolgáltattak.

A hipnozís ma nemcsak a tudományos világot érdekli, hanem minden téren hódít és már a szépirodalom is érdekesen aknázza ki csodáit. Igen érdekes novellát olvasunk a „Külföld” című érdekesítő hetilapban „Modern” címmel, melyben le van írva, hogy egy dúsgazdag milliomas lány, mint végez a hipnotizmus segítségével az őt megrohanó tolvajjal. A lap e novellán kívül érdekesebbnél érdekesebb dolgokat közöl; hozzá dr. Olivér Holmes híres amerikai költő arcképe, Zola híres „Lourdes”-ját és Ada Negri olasz költőnőtől meghatározó verset „Az utcagyerkőc” címmel. Szenzaciós a színi kritikája Várad Antal „Charitas” című szomorú játékáról, valamint a többi cikkei. A Külföld egy negyed évre csak 2 frt 60 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Nádor u. 15.

Senki sem tagadja, hogy a „Képes Családi Lapok” teljes igyekezetéből megtefele annak a szép hivatásának, melyet közel 17 év előtt programja elé tűzött. A művelt magyar családok kedvelt szépirodalmi és ismeretterjesztő lapja volt és maradt. A „Képes Családi Lapok” minden száma hoz jeles írók tollából regényeket, elbeszéléseket és rajzokat, de a lyrai költemények minden váltját is cultiválja, ezenkívül a ház és család igazi barátja. Az aktualis események sem kerülnek ki a „Képes Családi Lapok” szerkesztőségének figyelme, mert írásban és képből hozza a nevezetesebb alakok arcképeit és leírásait. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre egy forint 50 kr. Mutatványszámokat bérmtve küld a kiadóhivatal

Szalay József magyar története. Már említettük, hogy a Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) könyvkiadó cég a millenium alkalmából ujkiadásban bocsátja közre Szalay Józsefnek, a korán elhunyt kiváló történet-tudósnak „A magyar nemzet története” című munkáját, még pedig akképen, hogy annak hízagait Baróth Lajos sal pótoltatja és azonfelül a szöveget több mint 600 művészi kivitelű illusztrációval látja el. Szalay munkáját nemcsak az akadémia részéről érte az a kitüntetés, hogy odaítélteknek a Szilágyi-féle 1200 forintos jutalomdíjat, hanem a közönség is oly lelkesen fogadta, hogy rövid pár év alatt az egész első kiadás elfogyott. Valóban szükség volt tehát e második kiadásra, és a kiadó cég bölcsen cselekedett, midőn azt valóságos díszműnek tervezte, hogy méltó ékessége legyen minden magyar ember könyvespolcának. Alig jelent meg a munka prospectusa, már előtűntek van az első füzet is, mely 4 ivnyi szöveget és több mint 50 kisebb-nagyobb illusztrációt tartalmaz. Az első tejezet magyarok beklötözése előtti Magyarországot legrégibb ismert lakóit is merteti a szerző néhány érdekes araviszk régiséget reprodukálva. Pannónia Dáciának a romaiktól való meghódítás szintén számos kép illusztrálja: a Traján oszlopa néhány domborművű képének másolata, a Traján-híd maradványa a római Traján-fórum, a híres Traján tábla stb. „A római közigazgatás és műveltség Pannóniában Dáciában” című tejezetben dusan ki vannak aknázva az ó-budai ásátások; ott találjuk az apuinciumi anitéátrum képét, az ottani leletek közül az ismert oltárkövet, a mozaikot, a belyeges táblákat, az agyagedény töredéket stb. nagyon sikerülték a Pannónia sorsára betolyással volt római császárok akképei is: Augustus császáré és Tiberiusé, valamint Decebal lák király egy szobrának másolata. A szöveg sehol sincs tudákos magyarázatokkal megrakva; az előadás népies, végig egyszerű, világos, folyékony, olyan, a minőnek lenie kell egy a nagy közönség számára szánt munkában. Az első füzet átolvasása után tehát csak még melegebben ajánlhatjuk a munka megszerzését mindenkinek, a kit hazája története érdekel. Egy-egy füzet ára 30 kr., a ki előfizet (6 füzetre 1 frt 80 krral, 12 füzetre 3 frt 60 krral, 24 füzetre 7 frt 20 krral) a füzeteket bérmtve kapja. A teljes mű mintegy 65 füzetre fog terjedni. Gyűjtőknek minden 7 példány után egy tiszteletpéldány nyul szolgál a kiadóhivatal. A megrendelések a kiadócéphez intézendők: Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) Budapest, Andrassy ut 21.

Bem ismeretlen arcképe. Az 1848—49-iki magyar szabadságharc története című nagy munkának most megjelent 23. füzeté Bem apónak egy rendkívül érdekes arcképe közli. Az arckép egészen elüt azoktól, melyek közösen forognak. Itt Bem jellegzetes, arcát rövidre nyírt tuskés kórszákál övedzi. Ez arckép, melynek eredetije 1849-ben Nagyszébenben készült a kortársak állítása szerint leghivebben ábrázolja a hősz vezért, ki a hadjárat végén az örökös esatározás közt, már borotválkozni sem érvén rá, csakugyan megeresztete szakálát. A füzet más tekintetben is igen érdekes. Graca György immár az alvidéki háboruskodást Fehértemplom ostromát Perlász bevételét stb. mondja el nagy élénkséggel s számos új adat felhasználásával.

Henneberg G. (cs. és kir. udvariszállító: selyemgyára Zürichben, a privát megrendelők lakására közvetlenül szállit: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt65 krig póstabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségű és 2000 különböző szín és árnyalatban). Minták pósta fordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Nyílt-tér. 1893—94-iki termelési évad.

Budapest vidéki
magyar. királyi pénzügyigazgatóság.

67642.
X. 1894.

Gróf Keglevich István utódai

budafoki cognac és borszeszgyáros cégnek.

Kéremére a budafoki cognacgyárban az 1893—94. termelési évadban feldolgozott bormennyiségről és a fizetett szeszadóról szerkesztett kimutatás mellékelve kiadatik. Budapest, 1894. aug. 14.

Fináczy m. p.

Kimutatás.

A Budafokon évő Gróf Keglevich István utódai, cognacgyára áta az 1893—94. termelési évadban feldolgozott bormennyiség:

összegeve: 1,195.780 liter.
ezután fizetett termelési adó

összegeve: 12.555 frt 69 kr.
Budafokon, m. kir. pénzügyőri szakasz.
1894. aug. 9.

Gurszky Rezső m. p.
szemlélsz.

Nyilvánosság elé csakis mi hoztunk tevékenységünkről hivatalos adatokat, ezze ismételtlen bizonyítékát akarjuk adni ama körülménynek, hogy cognacunk megbízhatóság tekintetében felül mul minden más gyártmányt.

Tekintetbe véve, hogy gyárunk 1882-ben alapította és az
* * * cognac 1885 és 1886ban
* * * " 1888ban
* * * " 1891ben

hozott általunk forgalomba, méltányos ama bizalom, mely gyártmányunkban helyeztetik.

A fentiek által bizonyítottak adjuk, mely kiváló szoliditással dolgozik gyárunk és evárjuk, hogy a fogyasztó közönség, mely

megbízható és kiváló

jó cognacra súlyt fektet, a kizárólag díszoklevelekkel kitüntetett és mindenütt kapható

Gr. Keglevich István

cognacot

fogja vásárolni.
Gr. KEGLEVICH ISTVÁN utódai promontori cognac és borszeszgyár igazgatósága.

„KARAVÁN”

legfőbb helyen engedélyezett

orosz tea-kiviteli társulat Moszkvában.

Magyarországi telepe:

Budapest, Arany János-utca 30.

Teánk, mely budapesti telepünk rövid fennállása után, már oly közkedveltségnek és általános elterjedésnek örvend és mely a bécsi néptáplálási kiállításon a nagy aranyéremmel lett kitüntetve, Budapestre, valamint az egész országban majdnem minden előkelő fűszer, csemege és tea kereskedésben és droguistánál kapható.

Az orosz hivatalos vámzálogot és vámjegyünket, melylyel eredeti csomagjaink és izléses pléhdobozaink elvannak látva, különös figyelembe ajánljuk.

Augusztus 15-ike óta

csak új termész teát hozunk forgalomba.

Kapható Zala Egerszegen: Derencsény Pál, Fangler Mihály, Gyarmati Vilmos, Hubinszky Adolf, Ján Ferenc, Rosenthal L. és Weisz Jónás Unokaöccse fűszer és csemege kereskedőknél;

N. Kanizsan Armúth Náthán, ifj. Fischer Ferenc, Fesselhoff József, Neu és Klein, Rosenfeld Adolf és Fia, ifj. Rosenberg Miksa és Strém és Klein fűszer és csemege kereskedőknél;

Sümegen Reisinger Mihály és Bodis Mátyás fűszer és csemege kereskedőknél.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

UDVARDY IGNÁC.

832/tkv. 1894. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az alsó lendvai kir. bíróság 6283 p. 87. számu végzése által a Vasalamegyei Első takarékpénztár végrehajtató javára Vueskó István, Zvér András és Balaszicz Iván bellatinczi lakosok ellen 650 frt tőke, ennek 1887. augusztus 18 tól járó 6% kamatja, ugy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 890 frtra becsült lovak és szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatlása elrendeltetvén, ennek a helyszínen vagyis Bellatinczon fentnevezettek lakánál leendő eszközésére 1894. évi november 13-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1894. október hó 27-én.

Vresits Elek kir. bir. végrehajtó.

Legbiztosabb óvszer a kolera, hogy máz és egyéb fertőző betegségekben!

Tökéletes fertőtlenítés!
Teljesen szagtalan!

Önműködő tözegszóró closettek.
Belföldi és külföldi szabaldalmak! Szobai arnyékszék-ek mindenféle tetszetős alakban. Arnyékszék-berendezések, kórházak, lakotanyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák, stb. részére.

Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor! Tözegpor! Mindenmü tözeggyártmány nagy raktára. Az országos közegészségügyi tanács által többszörösen ajánlva!!

Különlegesség!

emberi és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Városi-tiltási és ellüvarozási váhalatok szervezése Mütragyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szivesen szolgál

az igazgatóság.

Magyar tözeg- és mütragygyártó ipar részv. társaság.
Igazgatóság: Budapest, IV. Városház-tér 9. (Hajós-bazár.)

529 tkv. 1894. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 5529. számú végzése által Németh Lujza Vizsi Károlyné végrehajtató javára Németh Mihály és neje teskándi lakosok ellen 1000 frt tőke, s ennek 1892. május hó 30-tól járó 6% kamatja, ugy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 352 frtra becsült butorok, sertések, szalmás gabona, takarmány stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendelgetvén, ennek a helyszínén vagyis Teskándon leendő eszközésére 1894. évi november hó 14 ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Z.-Egerszegen, 1894. évi október hó 18 án.

Nemes Sándor
kir. bir. végrehajtó.

Gyomoresencia. Védjegy J. a csillagban.

Szent Jakab gyomoresőppök.

Több év óta kipróbált, csalhatlan gyógyszer gyomorbetegség, főleg emésztési gyengeség, étvágyhiány, kólíka, székrekedés stb. ellen. Egy palack ára 60 kr. és 1 frt 20 kr. Prospektus ingyen küldetik. Vele egyenrangú gyógyszer dr. Lieber Idegerősítő elixir. Védjegy kereszt és horgony. Több év óta sikeresen alkalmaztatik idegbetegségekben. Orvosi és hivatalosan hitelesített előírás szerint készül M. Fanta gyógyszerárában Prágában.

Az iszákosság orvosolható Sougende Essenciajával. Használható a gyógyszer, mely szín, íz- és szag nélkül, az illető tudtával, vagy tudtán kívül. A siker kivétel nélkül biztos. Egy palack 1 frt 80 kr.

Főraktár Pozsonyban a Megváltóhoz címzett gyógyszerár, azonkívül Szegszárdon Szeghi Sándor, Sopronban Suller Károly, Pápán Iliás Elek, Győrött Stadler M., Szegeden Barcsay Károly gyógyszerárában, valamint a legtöbb gyógyszerárban.

Butor eladás.

Ságodi birtokomat eladván, elköltözökös folytán

összes szobabeli butoraimat,

szalon, ebédlő, valamint általában az az összes szobák berendezéseit, függönyöket, függő lámpákat, konyhabeli felszereléseket stb. áruba bocsátok.

Ságod u. p. Z.-Egerszeg.

Augusztin Ágoston.

LSŐ TOKAJI

COGNAC-GYÁR,

mely csak Tokajban létezik, állami kedvezményvel kitüntetve.

A magy. kir. kereskedelmi miniszterium felügyelete alatt.

Arany érmek: Páris, Bordeaux, Brüssel, Hága, London, Berlin, Chicago. 1894. Bécsi nemzetközi kiállításon diszoklevél, mint legmagasabb kitüntetés.

Óvakodjunk értéktelen utánzásoktól.

Valódi tokaji Cognac Tokajból.

Csakis ezen
cimerével

Tokaj város
valódi bor kivonat.

Kapható fűszerüzletekben, gyógyszerárakban és kávéházakban.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben fűszer, esemege, bor, ásványviz és lisztkereskedésemet

az őszi évad alkalmával dusan felszereltem, — s vagyok bátor a legolcsóbb ár s a legpontosabb kiszolgálás mellett ajánlani mindennemü fűszer és háztartási áruimat, továbbá többféle kitünő sajtot, nyers és kifőzött prágai sonkát, naponta érkezendő friss bécsujhelyi kalbászt, valamint nagyon finom debreczeni és kolozsvári szalonnát, friss sardiniát, déli gyümölcsöt, kitünő orosz teát, valódi Jamaicai rumot és mandarint, nemkülönben

**budapesti Gözmalmi liszteimet
Hungária és Szalády-féle kávé.**

Raktáron tartok továbbá mindennemü kitünő likőröket, palack sert, bel- és külföldi borokat, ásványvizeket és pezsgőket, magyar és francia **cognacot**, valamint Brázay-féle sósorszeszt, Dupuy-féle magesávázó szert és mindennemü papir és festék árúkat.

Vidéki megrendeléseket pontosan és gyorsan teljesítek.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

tisztelettel

Derencsény Pál.

6712.

HIRDETMÉNY.

Közgazgatásilag Zalapataka községhez tartozó Fernekág helység telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg Zala-Lövő, Zalapataka, Fernekág község határában levő azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXVIII. és az 1891. XVI. törvényekkel a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:
1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §§ aiban, — ideértve e §-oknak az 1889. XXVIII. t.-c. 5. és 6. §§ aiban és az 1891. XVI. t.-c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. § a és az 1891. XVI. t.-c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi április hó 30-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-c. 16., 18. §-ának eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1895. évi április 30-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t. cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1895. évi április hó 30-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevetésből származó bármilyen igényeket jöhísemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik; az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hiteltelő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket potlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvényszék, mint ttkvi hatóság.

Zala-Egerszegen, 1894. évi október hó 2-án.

Rutich, kir. tszéki bíró.

Cipész üzlet megnyitás.

Vann szerencsém a nagyérdemű közönség becses értésére adni, hogy Zala-Egerszegen a Kazinczy téren, Skublics Imre kir. közjegyző úr házában

czipész

üzletet

nyitottam. — Üzletemben gazdag raktáron vannak férfi- és női, valamint gyermek lábbeliek. Ezen kívül megrendelésre is dolgozom s főtörekvésem leendő a megrendelt áruk pontos, gyors és jutányos áron való elkészítésével a nagyérdemű közönség nagybecsű bizalmát kiérdemelni.

Szíves megrendeléseket kérve, maradtam mély tisztelettel

Balogh Samu

cipész Zala-Egerszegen.

Hirdetmény.

A nagy-pálai r. kath. fiók hitközség jövő 1895. év tavaszán a kis-kutas — kálóczi templomhoz építési anyag, nagyság és kivételre hasonló

róm. kath. fióktemplomot

szándékozik építtetni, mely célra az emelendő épület fundusa mellett 100 000 db. téglája készen áll.

Az építést felvállalni szándékozők felhivatnak, hogy költségvetési ajánlataikat — a belső felszerelést ide nem értve — f. évi december hó 31-ig az egervári plebaniai hivatalnál irásban nyújtsák be.

A költségvetésekhez rajz nem kívánatik.

A hitközség az építéssel való megbízás szabadságát fentartja magának és a költségvetéseket nem díjazza.

Kelt Nagy-Páliban, 1894. november hó 5-én.

Az építészeti bizottság.

Mélyen tisztelt közönség!

Mint kezdő iparosnak, kitartó, becsületes munkásságom, a nagyon tisztelt közönség igen becses részéről méltánylásra talált, miért is hálás köszönetem nyilvánításával törekedni fogok t. megrendelőmet a jövőben is jó kiszolgálásban részesíteni.

Mint hogy pedig épen most, több oldalról intézetett hozzám kérdés, Zala-Egerszeg kedves városban való tartózkodásomat illetően: mélyen tisztelt vevőimnek becses értésére hozom, hogy elköltözésemre vonatkozó bármely hír, valótlán. Teszem pedig ezt azon okból, nehogy, habár csak egyesek is, ily állításnak hitelt adjanak.

Magamat az igen tisztelt közönség becses jóindulatába továbbra is ajánlván, maradtam

Kelt Zala-Egerszegen, 1894. november hó 9-én

mély tisztelettel

Hoffmann F.

czipész.

Fischer Pál úr házában.

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házában VI., Váci-körút 57^a sz.

KÜHNE EDE

gazdasági gépgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

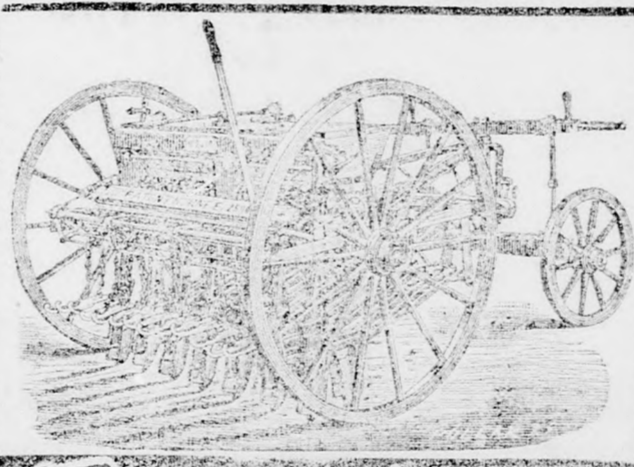
HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

szorvetőgépeit leszállított áron.

Hegyes, hullámos területre „MOSONI DRILL” legújabb, legegyszerűbb szorvetőt.

Sack-fele ekek, két és többvasú ekek. Laacke-fele szántóföldboronák 12-fele nagyságban.

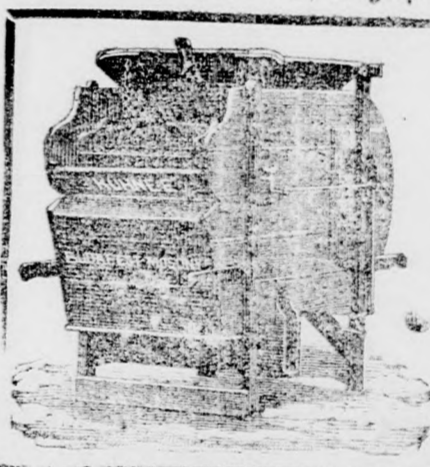
Laacke-fele kedvelt reitoronák. Rosták, Konkolyozók. Kifünő szelelő magtár-rosta (33 frt), magtápoló

munkaképesség.
VENTZKY-féle
FÜLLESTÖK.
Szecska-és repavágók
stb.

Árjegyzékek bérmentve.

Főraktár:
BUDAPEST, 1894.
augusztus 1-től
saját ház
VI., Váci-körút 57

Árverési hirdetmény.

Alólírott közhírré teszi, hogy néhai Szekeres József hagyatékához tartozó s Nagy-Kanizsán a Bajza utcában lévő

földszintes ház

(7 szobával és minden melléképítményekkel)

1894-ik évi november hó 26-án délelőtt 9 órakor

Nagy-Kanizsán a helyszínen önkéntes magán árverésen készpénzfizetés mellett a leg-többet ígérőnek eladatni fog.

Bánatpénz címén 600 frt teendő le. Vevő a vételár felerészét azonnal, másik fele részét másnap a hagyaték tárgyaláskor tartozik alólírott kezére lefizetni.

Ha a vevő a vételtől elállana, a bánatpénzt elveszti.

Vevő a házbérlőjévedelmet 1895. évi február hó 1-től élvezi, azonban az adót 1895. évi január hó 1-től kezdve viseli.

Vevőnek lesz feladata a bérlővel a felmondásra nézve esetleg megállapodni.

Zala-Egerszeg, 1894. november hó 5.

Dr. Szigethy Elemér

ügyvéd.

Első és legrégebbi Stearin gyertya az osztrák-magyar Monarchiában. Valódi rózsaszín csomagolással.

Valódi

MILLY

Gyertyák.

F. A. Sarg fia és Ta.

Iroda Bécsben
IV. Schwimgasse 7.

Cs. és kr. udvari-szállítók.

Szeptember hó 16-ika óta árleszállítás.